

Bot= och
 Beredelse=Psalm

för

F. d. Artilleristen wid Kongl. Swea
 Artilleri-Regemente

Anders Jacob Sundmark

wid dess afrättning Lördagen d. 16 November 1833;

jemte

En kortt af honom sjelf meddelad un-
 derrättelse om sitt brott och öf-
 riga lefnadsböden.

Min lycka spild, mitt lugn försvunnit,
 Mitt goda naum förstördt, jag ser:
 Likt offren, som till aska brunnit
 På Molock's altar en gång ner.
 Och nu, då ångren, qwalet, nöden,
 Med långsam brand mig sjelf förtär:
 Swad blir min lott? jag fruktar böden,
 Och lifwet mig förhatligt är.

Emenska Psalm. No 169, v. 2.

SEDERSTRÖM,
 Elmens och Granbergs Tryckeri, 1833.

Dagens bedröfliga föremål framställer ett nytt exempel på lättheten för menniskan att nedsjunka till de rysligaste brott, och på nödvändigheten att waka och bedja, på det djefwulen, den onde frestaren, ej måtte få makt med oss. Wana från ungdomen att följa otyglade begär, och att aldrig sjelf beherrska sig, utan allenast af twångets band afhållas från deras tillfredsställande, alstrar denna förfärliga lätt sinnighet, som, lofad från alla inre band af gudsfruktan och dygd, snart södar öfwer och sönderbryter allt yttre twång. Det är på sådant sätt, som så mången yngling med känsligt hjerta och de mest lofwande anlag blifwit offer för sin lätt sinnighet, och störtat sig i det djupaste förderf, samt i följd deraf, antingen nödgats nedstiga i en förtidig graf, eller ock för hela sin lifetid bli en affsky både för sig sjelf och för andra menniskor. Det ligger således makt uppå, att under bön och åkallan söka skydd mot den inneboende lätt sinnighet, och att i sin första början undertrycka de uppstigande begären, wäl wetande, att det första afsteget från dygdens och pligternas wäg snart leder till flera, och slutligen till de gröfsta brott, om den wärande strömmen ej i tid hejdas.

Anders Jacob Sundmark föddes år 1202 i Norrberkes socken af Westerås Län; hans för-

Äldrar, som woro bondfolk, äro redan aflidna, fadren för 12 och modren för 3 år sedan, samt således äfwen befriade från den sorgen, att se sin son gå en neslig död till mötes. Wid 12 års ålder kom han ur sina föräldrars hus, först såsom tjänstgöse på en gård wid namn Skansen, nära Strömsholm, sedan hos en Bagare här i Stockholm och slutligen hos en Bleckslagare i Westerås, hos hwilken han wid 21 års ålder utstrefs såsom gesäll i berörde handtwerk. Derefter arbetade han hos flera måstare i åtskilliga städer, och kom för wid påf 5 år sedan hit till Stockholm, der han öfwertaltes af en bland sina fordna kamrater, som war artillerist, att låta anwärfwa sig wid Kongl. Swea Artilleri-Regemente. Under tjenstetiden har Sundmark flera gånger undergått bestraffning hufwudsakligen för försummelse och fylleri, för hwilken sistnämnda last han wisat sig äga synnerlig böjelse; men deremot har han snarare ådagalagt ett stilla och böjligt sinnelag än ett wildt och obändig. Den 26 sistlidne Juni bortgick Sundmark från Artilleri-kasernen, begaf sig till Rödå Bodarne, besökte der ett näringsställe, wandrade derifrån till Stora Badstugugatan, försälde på en derwarande frog sin munderingsstjorta, förplågade sig med de erhållna penningarne och gick kl. 9 om aftonen derifrån till den i slutet på berörde gata belägna Roskällsbäck, der han lade sig att sofwa. Uppväckt af ett inträffande regn, begaf han sig derifrån öfwer en grind till egendomen

Cedersdal, der han ingick i en dypen lada och lade sig att sofwa. Sedan han om morgonen den 27 wakenat, gick han tillbaka till Roskilla-backe, der han i mörkret qwarlemnät sin mössa och sina sporrar, men som han ej nu kunde återfinna dem, så wågade han, af fruktan för straff, ej återwända till Regimentet, utan begaf sig tillbaka till ladan, der han å nyo insomnade. Från denna sömn uppväcktes han af Bokhandlaren Lönnqwists 9-åriga son, Frans Edward, hwilken, jemte sina föräldrar, bebodde Cedersdal såsom sommarnöje. Då gosen wäckte honom med tillsägelse att gå sin wäg, sprang han upp, och uti sömnyrseln fattade en sten, den han handlost läslade efter den flyende gosen. Stenen träffade likwäl gosen i hufwudet med ett så hårdt slag, att denne föll framstupa och uppgaf ett högt jemmer-rop; men som Sundmark, hwilken nu framskyndade till gosen, fann ett stort hål i hufwudet, hwarur blod strömmade, så trodde han sig ha mördat gosen, sprang emot en dräng wid namn Swan, som kom gående i allen, och bad denne, att han skulle tagga honom i arrest, emedan han wille dö. J. mellertid hade Swan tillkallat drängen Lindström, och i sällskap med dessa begaf sig Sundmark åter till ladan; och då denne derwid märkte att barnet ännu rödde sig, samt öfvertygad, att detsamma ej kunde bli wid lif, sprang han fram till gosen och, under yttrande: "Jag skall ge honom så, att han slipper pinas längre," slog en i hast upptagen kan-

tig sten twenne gånger så hårdt i gossens hufwud, att hjernan präkades ur hufwudskålen. Detta allt skedde med sådan hastighet, att de af försträckelse betagna drängarne ej hunno sansa sig och förhindra det rysliga mordets fullbordan innan det redan war verkställt. Han låt derpå arrestera sig af de begge drängarne, och affördes till Artillerigårds-wakten. Ransakningen med honom börjades genast, hwarwid han öppet erkände sitt brott och alla de omständigheter hwilka föranledde detsamma. Af Krigs-Rätten dömdes han att halsuggas och steglas, hwilket utslag blef af Krigs-Hof-rätten och Kongl. Maj:ts högsta Domstol fastställt. Särskildt har Sundmark ingifwit ansöknings om Nåd från lifs-straffet, hwilken likwäl blifwit afslagen; men deremot har Kongl. Maj:t, på förnyad ansöknings, Nådigt bewiljat hans önskan att befrias från stegling.

Det som mest gråmer honom, är den djupa sorg han tillskyndat gossens föräldrar, hwilka genom hans wåldsamt och tanklösa lättfinne, blifwit beröfwade ett älskadt och förhoppningsfullt barn. I öfrigt synes han wäl beredd, och går nu med sann ånger och botfärdigt hjerta sitt straff till möte. Gud ware hans själ nådig! och måtte han genom sin båd winna den försoning, han så ifrigt efterlångtar!

Bot- och Beredelse=Psalm.

(Sjunges som N:o 76.)

Snart min sista stund är nära,
 Snart mitt öga ewigt släcks,
 Fastän qvalen mig förtåra
 Och ej någon lisa räcks.
 Smärtan mig till jorden trycker;
 Lifwets glädje och bes nycker,
 Allt för mig förswunnet är,
 Som af werlden stämpel bär.

Hvilken wålnad mig förföljer?
 Stumma vittne till mitt brott!
 Om jag ock mitt öga höljer
 Ser det honom ständigt blott.
 Ack, han tyckes sorgligt fråga:
 "Hwarför tändes wredens låga
 Mot ett wårnlöst barn, som mig,
 Som ej gjorde ondt åt dig?"

In uti mitt dra ljuder
 Gosens höga jemmerskri,
 Och förtwiflan derwid ljuder,
 Att mitt enda genswar bli.
 Ett oskyldigt barn jag mördat,
 Ingen tröst jag sedan fördat:
 All min fröjd blef wänd i gråt,
 Då jag följde brottets stråt.

Jag min grymhet vill bekänna
 Fast den öfwerilning war;
 Ringrens tårar kinden bränna,
 Ingen ro mitt hjerta har.
 Dock jag skulle tåligt lida,
 Och med lugn mitt straff förbida,
 Om jag kunde plåna af
 All den sorg jag modren gaf.

Men ej ogjordt nu kan göras
 Hvad jag emot lagen bröt,
 Och till lif ej återföras
 Den hvars unga blod jag gjöt:
 Endast jag på knå kan ligga
 Och med tårar tillgift tigga
 För den sorg föräldrar fått
 Af det brott som jag begått.

Gråt ej gossen, ömma moder!
 Blöm den sorg, som jag Dig gaf!
 Nej, att mina tårefloder
 Väckte honom ur sin graf!
 Hulde Far! bland Englands skara
 Säkert lär din Edward wara!
 Hör en brottsling, som Dig ber,
 Och sitt lif till offer ger.

Låt min död mitt brott försona,
 Må det deraf plånas ut;
 Mätte Himlen Er försköna
 Från all sorg till lifwets slut.
 Gud skall Eder återgälda
 Alla tårar, som är fällda,

Och till åldrens sena höst
Skänka glädje, lugn och tröst.

I det hopp jag faller neder
För din fot, o milde Gud!
Hör den brottling, som nu beder
Om ett tröstfullt nådeljud!
Gif en lindring åt mitt hjerta,
Och låt ångrens grymma smärta
Med des hopplöshet och qwal
Aftwå mina synders tal!

Uck! i hjertat ren försoning
If från qwalen känner jag;
Gud! jag erfar Din försoning;
Jag är nöjd med Ditt behag.
Jag mitt hufwud lägger neder,
Och förtrostsansfullt Dig beder:
Milde Jesu! i Din hand
Tag min själ från stoftets band!

B 3011 / 44

FRAN JAHNSSON
SAMLING

